

رهنگدانه‌وهی سه‌پکی بازگه‌شت له شیعره‌کانی وه‌فاییدا

فه‌ره‌اد عزیز حسن^۱، هیوانورالدین عزیز^۲

^۱، ^۲ به‌شی زمانی کوردی، کۆلێژی په‌روه‌رده‌ی مه‌خمور، زانکۆی سه‌لاحه‌دین، هه‌ولێر، هه‌رێمی کوردستان، عێراق

Corresponding author's e-mail: farhad.Hassan@su.edu.krd

پوخته

به‌پێی میژوووی ئەده‌بی کوردی، جوگرافیای زاره‌کانی زمانی کوردی په‌یوه‌ندییه‌کی راسته‌وخۆی به‌ په‌ره‌سه‌ندنی ئەده‌بی کوردی له‌ قۆناغی ئەده‌بی کلاسیکدا هه‌بووه و ئەده‌بی ئەم قۆناغی زمانی کوردی به‌پێی جوگرافیای زاره‌کانی زمانی کوردی به‌سه‌ر چوار قۆناغی ئەده‌بی دابه‌ش بووه. هه‌ر یه‌ک له‌م قۆناغانه‌ خاوه‌ن تایبه‌تمه‌ندی دیاری ئەده‌بین. به‌ شێوه‌یه‌کی گشتی ئەده‌بی کوردی له‌م قۆناغه‌دا به‌ر کاریگه‌ری ئەده‌بی میله‌لتانی دراوسێ به‌تایبه‌تی ئەده‌بی ئێرانی که‌وتوووه، بۆیه‌ به‌ شێوه‌یه‌کی بنچینه‌یی له‌ رووی سه‌بکی ئەده‌بییه‌وه ئەم ئەده‌به‌ به‌ پێودانگی سه‌بکی شوناسی ئەده‌بی کلاسیکی ئێرانی هه‌لده‌سه‌نگینرێ. له‌م نێوه‌نده‌دا قۆناغی دووه‌می ئەده‌بی قوتابخانه‌ی ناسراو به‌ بابان که‌ نالی و هاوڕێکانی دایانمه‌زراند، له‌سه‌ر بنهما و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی سه‌بکی بازگه‌شتی ئەده‌بی بنیات نراوه. سه‌بکی بازگه‌شتی ئەده‌بی له‌ سه‌ده‌ی دوازده‌م و سێزده‌م له‌ ئێران سه‌ری هه‌لداوه و له‌ ئەده‌بی کوردیدا ره‌نگی داوه‌ته‌وه. وه‌فای یه‌کیک له‌ شاعیره‌ ناوداره‌کانی قوتابخانه‌ی بابانه و له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا هه‌ولده‌دری به‌پێی رێبازی وه‌سفی و شیکاری، ره‌نگدانه‌وه‌ی بنهما و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی سه‌بکی بازگه‌شتی ئەده‌بی له‌ شیعره‌کانی ئەم شاعیره‌ ده‌سنیشان و تاوتوی بکرتن.

وشه‌ی سه‌ره‌کی: سه‌بکی شوناسی، ئەده‌بی کلاسیکی کوردی، سه‌بکی بازگه‌شتی ئەده‌بی، وه‌فای

Abstract

Reflection of the literary return style in wafae poetry

The geographical distribution of Kurdish dialects is directly related to the development of Kurdish literature in the classical period and the related literature of Kurdish language is divided into four separate literary periods based on the geography of Kurdish dialects. Each of these periods has its own characteristics. Generally, Kurdish literature has been widely influenced by the literature of its neighboring nations, especially Persian literature. This is the reason why Kurdish literature is generally evaluated in terms of stylistics based on its characteristics and based on the stylistic coordinates of ancient Persian literature.

گۆفاری زانکۆی هه‌له‌بجه: گۆفاریکی زانستی نه‌کادیمییه‌ زانکۆی هه‌له‌بجه ده‌ری ده‌کات	
به‌رگ	ه‌ ژماره‌ ٤ سالی (٢٠٢٠)
رێککه‌وته‌کان	رێککه‌وتی وه‌رگرتن: ٢٠٢٠/٨/٢ رێککه‌وتی په‌سه‌ندکردن: ٢٠٢٠/١٠/٣ رێککه‌وتی بلا‌وکردنه‌وه: ٢٠٢٠/١٢/٣٠
ئیمه‌یلی توێژه‌ر	farhad.Hassan@su.edu.krd
مافی چاپ و بلا‌وکردنه‌وه	© ٢٠٢٠ م. فه‌ره‌اد عزیز حسن، د. هیوانورالدین عزیز، گه‌یشتن به‌م توێژینه‌وه‌یه‌ کراوه‌یه‌ له‌ژێر په‌زامه‌ندی -CCBY-NC-ND 4.0

According to the history of Kurdish literature, ancient Kurdish literature is divided into four periods: Northern, Middle, Southern and Gorani.

The Middle Ages, during the twelfth century, the poet Nali and his followers, founded the basics of a poetry school which is known as Baban School of Poetry, and are known as the first generation of this period, they followed Khorasani, Iraqi, and Indian poetic styles.

But the poets of the second generation of the Baban poetic school followed the style of literary return. The style of literary return emerged in Iran in the twelfth and thirteenth centuries and influenced Kurdish literature. Vafai is one of the famous poets of the second generation of Baban School of Poetry. The current research through using descriptive and analytical research methods, will investigate the influence of literary return style and the characteristics of this style in the poems of Vafai.

Key words: Stylistics, Kurdish Classical Literature, Literary return style, Vafai.

چکیده

بازتاب سبک بازگشت ادبی در شعر وفایی

پراکنندگی جغرافیایی گویشهای زبان کوردی ارتباط مستقیمی با گسترش و پیشرفت ادبیات کوردی در دوره کلاسیک داشته و ادبیات ایندورهی زبان کوردی برپایه‌ی جغرافیای لهجه‌های زبان کوردی به چهار دوره‌ی نهدی مجزا تقسیم شده است. هرکدام از این دوره‌ها ویژگیهای مخصوص به خود را دارند. به‌طور گسترده ادبیات کوردی در این دوره تحت تاثیر ادبیات ملت‌های همجوار خود بخصوص ادبیاتفارسی قرار گرفته است. همین سبب شده است که عموماً از لحاظ سبکشناسی، ادبیات کوردی برپایه‌ی ویژگیها و براساس مختصات سبکشناسی ادبیات کهن فارسی ارزیابی شود.

بر اساس تاریخ ادبیات کوردی، ادبیات کهن کوردی بر چهار دوره‌ی شمالی، میانی، جنوبی و گوران تقسیم شده است. دوره‌ی میانی که در قرن دوازدهم به مکتب شعر بابان معروف شده و نالی شاعر قرن دوازدهم و پیروانش پایه‌های آن را بنیاد نهادند و به نسل اول این دوره شناخته شده‌اند، از سبک‌های شعری خوراسانی، عراقی و هندی پیروی می‌کردند. اما شاعران نسل دوم مکتب شعری بابان از سبک بازگشت ادبی پیروی کردند. سبک بازگشت ادبی در قرن دوازدهم و سیزدهم در ایران پدید آمد و بر ادبیات کوردی تاثیر گذاشت. (وفایی) یکی از شاعران مشهور از نسل دوم مکتب شعری بابان می‌باشد که در این پژوهش با استفاده از روش تحقیق وصفی و تحلیلی، تاثیرگذاری سبک بازگشت ادبی و مختصات و ویژگیهای این سبک را در اشعار این شاعر کورد مورد تحقیق قرار می‌دهیم.

واژه‌های کلیدی: سبک شناسی، ادبیات کلاسیک کوردی، سبک بازگشت ادبی، وفایی

پیشه کی

شعیری کلاسیکی کوردی به شیوهیه کی گشتی کاریگه‌ری شیعری کلاسیکی فارسی و عه‌ره‌بی له‌سه‌ره، به‌تایبه‌تیش ئه‌ده‌بیاتی فارسی (شعیره‌کانی حافظ و سعدی) شیرازی، هه‌ر بۆیه شاعیرانی کلاسیکی کوردی له‌سه‌ر شیوازی ئه‌وان شیعیریان نووسیه، ئه‌م کاریگه‌ر بوونه بایی به‌سه‌ر ته‌واوی غه‌زل و قه‌سیده‌ی کلاسیکی کوردیدا کیشاوه، شیعری کلاسیکی فارسی به‌چوار شیواز (سه‌بک) نووسراوه (سه‌بکی خۆراسانی، سه‌بکی عیراقی، سه‌بکی هیندی، سه‌بکی بازگشت). وه‌فاپی وه‌ک هه‌ر شاعیرێکی کلاسیکی کوردی به‌ده‌ر نه‌بووه له‌ کاریگه‌ری شاعیرانی ئه‌ده‌بیاتی فارسی و ته‌نانه‌ت شاعیرانی کلاسیکی کوردیش، ئه‌م لیکۆلینه‌وه‌یه به‌ناونیشانی ((ره‌نگدانه‌وه‌ی سه‌بکی بازگشت له‌ شعیره‌کانی وه‌فاییدا)) به‌.

پیکهاته‌ی لیکۆلینه‌وه‌: ئه‌م لیکۆلینه‌وه‌یه له‌ پیشه‌کی و دوو به‌ش و ئه‌نجام پیکدیت.

له‌ به‌شی یه‌که‌مدا به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی باس له‌ سه‌بکی بازگشت و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی ئه‌م سه‌بکه‌ و ناوه‌رۆکی شیعری سه‌بکه‌ که‌ و ره‌نگدانه‌وه‌ی سه‌بکه‌ که‌ له‌ شیعری کلاسیکی کوردیدا کراوه.

له‌ به‌شی دووه‌مدا: به‌ شیوه‌ی پراکتیک باس له‌ تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی سه‌بکی بازگشت له‌ شعیره‌کانی وه‌فاییدا له‌ پرووی روخسار و ناوه‌رۆکدا کراوه.

رینبازی لیکۆلینه‌وه‌: ئه‌م لیکۆلینه‌وه‌یه په‌یره‌وی رینبازی په‌خنه‌ی (وه‌سفی و شیکاری) کردووه.

ئامانجی لیکۆلینه‌وه‌: دیاریکردنی تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی سه‌بکی بازگشتی ئه‌ده‌بییه‌ له‌ شعیره‌کانی وه‌فاییدا.

سنووری لیکۆلینه‌وه‌: سه‌رحه‌می شعیره‌کانی وه‌فاییه.

گرفتی لیکۆلینه‌وه‌: گرفتی ئه‌م لیکۆلینه‌وه‌یه که‌می سه‌رچاوه‌ بوو به‌ زمانی کوردی ده‌رباره‌ی سه‌بکه‌ شیعرییه‌کانی ئه‌ده‌بیاتی فارسی.

سوودی لیکۆلینه‌وه‌: ئه‌م لیکۆلینه‌وه‌یه خزمه‌تێکی زیاتری لیکۆلینه‌وه‌ شیوازاناسیه‌کان ده‌کات به‌تایبه‌تیش نیشاندانی تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی سه‌بکی بازگشت له‌ شیعری کلاسیکی کوردیدا، چونکه‌ تا ئیستا هیچ لیکۆلینه‌وه‌یه‌ک نییه‌ ده‌رباره‌ی ره‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌م سه‌بکه‌ شیعرییه‌ له‌ شیعری شاعیرانی کلاسیکی کوردیدا.

ئه‌نجامی لیکۆلینه‌وه‌: ئه‌م لیکۆلینه‌وه‌یه وه‌ک هه‌ر لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی دیکه‌ به‌ چه‌ند ئه‌نجامیک گه‌یشتووه‌ که‌ له‌ کۆتایی لیکۆلینه‌وه‌که‌دا به‌ شیوه‌ی خال خراوته‌ پروو.

۱. بازگه‌شتی ئه‌ده‌بی

۱.۱: میژوو

بازگه‌شتی ئه‌ده‌بی وه‌کوو سه‌بکی ئه‌ده‌بی له‌ سه‌ده‌ی دوازه‌م و سێزده‌م له‌ ئێران سه‌ری هه‌لداوه. بێگومان گۆرانکاری له‌ سه‌بک و شیوازی ئه‌ده‌بی و ده‌رکه‌وتنی سه‌بکی نوێ، به‌ بارودۆخی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی کۆمه‌لگه‌وه‌ گرێدراوه، واتا کاتیک گۆرانیک بنچینه‌ی له‌ بارودۆخی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی له‌ جوگرافیایێکی دیاریکراودا رووبه‌ده‌ن، راسته‌وخۆ کار ده‌کهنه‌ سه‌ر بارودۆخی کولتووری و روشنبیری کۆمه‌لگه‌وه‌. ((سه‌بکی بازگه‌شتی ئه‌ده‌بی له‌ ماوه‌ی دوو قۆنای میژوویی، واتا سه‌رده‌می ئه‌فشاریه‌ و زه‌ندییه‌ له‌ ده‌رووبه‌ری ۱۱۴۸ی کۆچی تا کوو ۱۲۰۰ کۆچی ده‌رکه‌وتووه‌)) [شاملو، و دزفولیان، ۱۳۸۸: ۹۰]. بارودۆخی شیوا و ئالۆزی سیاسی ئێران دوا‌ی رووخانی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌فغانه‌کان [مختار ابراهیمی، ۱۳۹۲: ۱۳]. وه‌کوو زۆربه‌ی کایه‌کانی دیکه‌ی ژبان، له‌ بواری روشنبیری و ئه‌ده‌بیشدا پنیوستی گۆرانکاری له‌ سه‌بک و شیوازی ئه‌ده‌بی به‌دوا‌ی خۆیدا هینا. سه‌بکی ئه‌ده‌بی باوی سه‌رده‌می سه‌فه‌ویه‌کان، سه‌بکی هیندی بوو. سېروس شه‌میس له‌ کتیبی (سه‌بک شناسی شعر) دا ئامازه‌ به‌وه‌ ده‌دا و ده‌نووسی: له‌ رۆژگاری ده‌سه‌لاتی سه‌فه‌ویه‌کاندا شو‌رشیک کولتووری گرنگ له‌ ئه‌ده‌بی ئێرانیدا سه‌ری هه‌لدا و ئه‌ویش ده‌رکه‌وتنی سه‌بکی هیندی بوو که‌ نزیکه‌ی ۱۵۰ سالی خایاند واتا له‌ سه‌ره‌تاکانی سه‌ده‌ی یازده‌م تا کوو ناوه‌راستی سه‌ده‌ی

دوازدهم سه‌بکی باو و زالی ئەم سەردەمە بوو. [شمیسا، ۱۳۸۲: ۲۸۴]

لە سەردەمی سەفەویەکاندا زمان و ئەدەبی فارسی بەرەو هیندستان ھەلکشا و بەھۆی گەشتی شاعیران لە ئێرانەوە بۆ ھیند و ھەرۆھا پشٹیوانی دەرباری دەولەتی سەفەوی لە شێوازی شیعری فارسی کە لە هیندستان پەری سەندبوو، سەبکی ھیندی لە ئێراندا گەشە کرد. [لنگرودی، ۱۳۶۷: ۲۹-۳۱]

شاعیرانی پێش سەردەمی سەفەوی ئەھلی مەکتەبخانە و خانەقا بوون و لە بنچینەدا شاعیری پیشەیان بوو، بۆیە بە بەردەوامی خەریکی خۆیندن و خۆیندنەو و فێربوون بوون. [لنگرودی، ۱۳۶۷: ۱۱۷]. کەچی شاعیرانی سەردەمی سەفەوی خەلکی سادە و ساکار و بازاری بوون، بۆیە ((ناچار نەبوون خۆیان فێری بنەماکانی ھونەری شیعری رابردوو وەکو زانستی صرف و نحو، کێش و سەروا، فەلەکناسی و ... ھتاد بکەن و بەم ھۆیەو شیعەر لە ناو ئەھلی مەکتەب و زانست بۆ ناو ئەھلی پیشە و بازار گوازیارێت.)) [پارسا، ۱۳۹۵: ۹]. بەم ھۆیەو شیعری فارسی لەم قۆناغەدا رووی لە لێژی کرد، چونکە ((زیدەرۆپی لە دۆزینەوێ مانای نوێ، بوو ھۆی ئەوێ وردەوردە تیگەیشتن لە شیعەر ئاستەم بێ و ھەرۆھا دابەزینی شیعەر و شاعیری بۆ ناو خەلکی نەخویندەوار و بازاری و سەرپێژ بوونی زاراو و وشە ئاسایی ناو خەلک بۆ ناو شیعەر بوونە ھۆی دابەزینی ئاستی وینە شیعری و بەم چەشنە سەبکی ھیندی لە رەواج کەوت.)) [شمیسا، ۱۳۷۶: ۱۹۱].

شیعری ئەم قۆناغە بۆن و بەرامی شکۆمەندانە شیعری خەيام، خاقانی، انوری، سەعدی و حافیزی شیرازی لێو نەدەھات، بۆیە ئەم لاوازی و سست بوونە ھەر بەر لە رووخانی دەولەتی سەفەوی، زەمینەکانی گۆرانکاری لە شێواز و سەبکی ئەدەبی ھیندی خۆشکردبوو. لە کتیی (تاریخ ادبیات ایران) دا ھاتوو: لە کۆتایی سەدە دی دوازدهم لە ئێراندا بزافێکی ئەدەبی نوێ باو لە بواری ئەدەب سەریھەڵدا و بەھۆیەو شیعری سەبکی ھیندی لە رەواج کەوت. [رضا زادە، ۱۳۱۳: ۱۸۳]. ئەم بزافە دەبیتە بنەمایەک بۆ دەرکەوتنی سەبک و شێوازی ئەدەبی نوێ کە دواتر بە سەبکی بازگەشتی ئەدەبی ناسراو. بەم پێیە ((شێوازی شیعری سەبکی بازگەشت ھەر لەم سەردەمەدا چە کەرەکی کردبوو و کۆمەلە شاعیریکی وەکوو مشتاق اصفهانی، آذر بیگدلی و عاشق لە ئەنجومەنی ئەدەبی ئەسفەھاندا رۆژێکی کاریگەریان ھەبوو.)) [شمیسا، ۱۳۸۲: ۳۰۵].

لەناو ئەم بێسەرۆبەرە سیاسی و کۆمەلایەتیەدا و لە ئەنجامی دابەزینی ئاستی شیعری سەبکی ھیندی کە لە کۆتاییەکانی سەردەمی سەفەوی و دوازی روخانی ئەم دەولەتە ھاتبوو ئاراو، کۆمەلە شاعیرانی سەرۆو و ھەرۆھا کۆمەلێکی دیکە وەکوو ((صباحی کاشانی، والە داغستانی و حزین لاهیجی پیرایاندا بە شێوازی شیعەر بنووسن کە شکۆمەندی رۆژگاری رابوردوو بۆ ئەدەبی فارسی بگەرتتەو.)) [پارسا، ۱۳۹۵: ۹]. بۆیە ئەم شاعیرانە پێیانابوو بۆ دەستەبەرکردنی ئەم ئامانجە دەبێ بۆ ئەدەب و شێوازی ئەدەبی شاعیرانی سەبکی خوراسانی و عێراقی بگەرتتەو و لەسەر شێوازی ئەوان شیعەر بنووسن. [فریور، ۱۳۴۱: ۳۲۱].

لە بەرگی سێھەمی کتیی (سبک شناسی) دا محمدتقی بەھار ئامازە بە ناوی (عبدالرزاق دنبلی) دەکا کە شاعیریکی جوان نووس و خواوێ ھەست و خەیاڵ پالو بوو و شیعەرەکانی لە شێواز و سەبکی شاعیرانی عێراق و سەردەمی سەلجوقییەکان نزیک بوو و کتییێکی بە ناوینیشانی (تجربة الاحرار و تسلیة الابرار) نووسیوو. ((ئەم کتییە یەکیک لە شاکارە مەزنەکانی سەدە دی دوازدهمی کۆچی و لە رووی شێواز و سەبکی نووسینەو، لاسایی شێواز و سەبکی وەساف و سەعدی شیرازی کردووەتەو و سەرچەم تاییبەتمەندییەکانی سەبکی عێراقی تیدا بەدیده کړی و دەکړی لە ریزی یە کەمینی ئەو بەرھەمانە دابنرێ کە بە سەبکی بازگەشت ناسراو.)) [بھار، ۱۳۴۹: ۳۲۰].

لە پێناسەکردنی سەبکی بازگەشتی ئەدەبی دەبێ بگوترێ ئەم سەبکە لەسەر بنەمای گەرانەو و لاساییکردنەو لە سەبکی ئەدەبی خوراسانی و عێراقی و دوورکەوتنەو لە سەبکی ھیندی دامەزراو. ناوانی ئەم سەبکە بە بازگەشتی ئەدەبی بۆ ئەو دەگەرتتەو کە ((شاعیرانی ئەم قۆناغە شێوازی ئەدەبی سەبکی عێراقی و سەبکەکانی پێشووتریان بە بنەما داناو و تاییبەتمەندییەکانی ئەم سەبکەیان لە شیعەر و ئەدەبدا پێرو کردوو.)) [شاملو، و دزفولیان، ۱۳۸۸: ۹۱]. ئەم سەبکە پوختە سەبکی خوراسانی و عێراقییە. لە بنچینەدا ئەم سەبکە دوو قۆناغی ھەبوو: یە کەم: نیوێ یە کەمی سەدە دی دوازدهم بۆ سەدە دی سێزدەمی کۆچی

دووھەم: نیوێ یە کەمی سەدە دی سێزدەم تا کوو کۆتایی سەردەمی قاجار [فریور، ۱۳۴۱: ۳۲۲].

مختار ابراھیمی لە توێژینەوێ کیدا سەبارەت بە تاییبەتمەندییەکانی سەبکی بازگەشتی ئەدەبی، ئەم دوو قۆناغە بە دوو ئاراستە یە ک سەبک

دهناسیتی:

یه کهم: ئاراسته‌ی ئەفشارییە و زەندیە

دووهم: ئاراسته‌ی قاجارییه [مختار ابراهیمی، ۱۳۸۳: ۲۴].

هۆی دەسنیشان کردن و نوانانی ئەم دوو ئاراسته‌یه بۆ پشتیوانی دەربار و دەسه‌لاتی پاشاکانی زەندیە و ئەفشارییە و قاجارییه دەگەرێتەوه، که له بنچینه‌دا دەورێکی کاریگەر و گرنگیان له بەره‌وپێشچوونی ئەدەب له‌م قۆناغه‌دا هه‌بووه. له‌ کتیی (سبک شعر در عصر قاجار) دا ئاماژه به‌وه دراوه که به‌تایبه‌تی دەرباری پاشاکانی قاجار ره‌واجیان به‌ بازاری شیعیری ئەم قۆناغه‌دا، چونکه پاشاکانی قاجار شاعیر بوونه و هانی شاعیرانیان داوه و دیاری به‌ نرخیان پێشکەش کردوون. [تجربه‌کار، بانو نصرت، ۱۳۵۰: ۴۳].

له ئاراسته‌ی یه‌که‌مدا قالبی غه‌زله‌ پتر باو بووه و کۆمه‌له‌ شاعیریکی وه‌کوو آذر بیگدلی، طبیب اصفهانی، هاتف و صباحی بیگدلی ناوه‌ ناسراوه‌کانی ئەم ئاراسته‌یه‌ن و له ئاراسته‌ی دووهمدا قالبی مه‌سنه‌وی و قه‌سیده‌ پتر له‌ قالبی غه‌زله‌ باو بوون و ده‌کرێ ئاماژه به‌ناوی نشاط، مجمر، صبای کاشانی، فروغی، یغمای جندق و شیبانی وه‌کوو شاعیره‌ ناوداره‌کانی ئەم ئاراسته‌یه‌ بکه‌ین. [ابراهیمی، ۱۳۹۲: ۱۶]. بێگومان قانیه‌ شیعیریه‌ باوه‌کانی سه‌بکی خوراسانی و سه‌بکی عێراقی جیاواز بوونه و شاعیرانی سه‌بکی بازگه‌شت له‌ قه‌سیده‌دا لاسایی سه‌بکی خوراسانی و له‌ غه‌زله‌دا لاسایی سه‌بکی عێراقیان کردووه‌ته‌وه.

۲.۱: ره‌گه‌زه‌کانی سه‌بک شوناسی

هه‌ر یه‌ک له‌ سه‌بک و شیوازه‌ جیاوازه‌کانی ئەدەبی له‌ ریگه‌ی کۆمه‌له‌ ره‌گه‌زێکی دیاره‌وه له‌ سه‌بکه‌کانی دیکه‌ جیا ده‌کرێنه‌وه ئەم ره‌گه‌زانه‌ په‌یوه‌ستن به‌ فۆرم و ناوه‌رۆکی شیعیریه‌وه و به‌هۆی ئەمانه‌وه سه‌بکی گشتی و شیوازی تاکه‌که‌سی شاعیران ده‌سنیشان ده‌کرێن. (مختار ابراهیمی) ئەم ره‌گه‌زانی به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه ده‌سنیشان کردووه:

یه کهم: ره‌گه‌زی زمانی

دووهم: ره‌گه‌زی ده‌ربیرین (شیوازی به‌یانی شاعیر)

سێیه‌م: ره‌گه‌زی مۆسیقای (کیش و سه‌روا)

چوارهم: ره‌گه‌زی فۆرم (قانیه‌ شیعیریه‌کان)

پێنجهم: ره‌گه‌زی کۆمه‌لایه‌تی (تونیکاری و ره‌هه‌نده‌ جیاوازه‌کانی کۆمه‌لایه‌تی)

شه‌شه‌م: ره‌گه‌زی خه‌یال (وێنه‌ی شیعیری) [ابراهیمی، ۱۳۸۳: ۲۵].

۳.۱: تایبه‌تمه‌ندیه‌کانی سه‌بکی بازگه‌شتی ئەدەبی

۱.۳.۱: زمان:

زمانی شاعیرانی به‌رابری سه‌بکی بازگه‌شت تارا‌ده‌یه‌ک ساده و سه‌ره‌تایی بووه، به‌لام دواتر شاعیران به‌هۆی په‌روه‌رده‌ بوونیان له‌سه‌ر سه‌بکی خوراسانی و عێراقی، له‌ پووی زمانی شیعیریه‌وه به‌ره‌و لوتکه‌ هه‌لده‌کشین و هه‌ندیجار زمانی شیعیری ئەم شاعیرانه‌ له‌ شیعیری شاعیرانی کۆن جیا‌ناکرێنه‌وه. [شمیسا، ۱۳۸۲: ۳۱۰ و ۳۱۱]. (ذبیح صفا) سه‌باره‌ت به‌ تایبه‌تمه‌ندی زمانی سه‌بکی بازگه‌شتی ئەدەبی ده‌ڵێ: هه‌مان زمانی کۆنی شاعیرانی پێش هێرش مه‌غۆل و دوا‌ی مه‌غۆلیان پێره‌و کردووه، وشه‌ و زاراوه‌ ئەده‌بیه‌کان ساده و په‌وانن هه‌روه‌ها له‌ جوانکاری وشه‌ی و مانای بنچینه‌ی وشه‌کاندا ره‌چاوی سه‌بکی خوراسانی و عێراقیان کردووه. [صفا، ۱۳۴۷: ۱۹۵].

بێگومان زمانی سه‌رده‌م کاریگه‌ری به‌سه‌ر زمانی شیعیری ده‌ی، ئەگه‌رچی شاعیرانی سه‌بکی بازگه‌شتی ئەدەبی ته‌واو هه‌ولیان داوه‌ لاسایی زمانی شاعیرانی سه‌بکی کۆن بکه‌ن، به‌لام ((له‌ شیعه‌کانیاندا ده‌کرێ کاریگه‌ری زمانی سه‌رده‌م و تارا‌ده‌یه‌ کیش سه‌بکی هیندی ده‌سنیشان بکرێن.))

[شاملو، و دزفولیان، ۱۳۸۸: ۹۳ و ۹۴]. به شیوه‌ی گشتی زمانی شیعری سه‌بکی بازگه‌شتی نه‌ده‌بی ((زمانیکی ره‌وان و بژارده‌یه.)) [شمیسا، ۱۳۷۶: ۱۹۶].

۲.۳.۱: ناوه‌رۆکی

ناوه‌رۆکی شیعری ((له قه‌سیده‌دا هه‌مان ناوه‌رۆکی باوی سه‌رده‌می غه‌زنه‌وی و سه‌لجووقی و له غه‌زه‌لدا هه‌مان ناوه‌رۆکی شیعری سه‌عدی و حافیزی شیرازی پیره‌و ده‌کرا و شاعیران هه‌ولیان ده‌دا تا بکری بابه‌تی سه‌رده‌می خۆیان له شیعردا نه‌گوازنه‌وه، تاکوو شیعره‌کانیان ته‌واو له شیوه‌ی پیشینانان نزیکی بی.)) [شمیسا، ۱۳۸۲: ۳۱۶ و ۳۱۷]. قه‌سیده‌ی قالب و فۆرمیکی شیعری کلاسیکه و پتر بۆ بابه‌تی پیاوه‌لدا و وه‌سف به‌کار دی. ناوه‌رۆکی قه‌سیده له سه‌بکی خوراسانیدا ته‌غه‌زول و پیاوه‌لدا و له سه‌بکی عێراقیدا وه‌سف و نامۆژگاری و بابه‌تی دیکه‌شی پێ داده‌پێژری. [شمیسا، ۱۳۷۹: ۲۶۶]. بۆیه ده‌توانین بڵین له رووی ناوه‌رۆکه‌وه ((قه‌سیده له‌م سه‌بکه‌دا خاوه‌ن تایبه‌تمه‌ندییه‌کی سه‌ربه‌خۆ نییه و به‌ته‌واوه‌تی له‌به‌رگه‌راوی وینه‌ی سه‌نه‌ی سه‌بکی خوراسانی و عێراقیه.)) [شمیسا، ۱۳۷۶: ۱۹۴]. پیکهاته‌ی قه‌سیده له رووی ناوه‌رۆکه‌وه له‌سه‌ر هه‌مان شیوه‌ی دێرین بریتیه له ته‌غه‌زول و ته‌شبیب و وه‌سفی سرووش که دواجار پیاوه‌لدا پاشا یان میرزاده‌یه‌ک کۆتایی پێدی. [تجربه‌کار، ۱۳۵۰: ۱۷۶].

به‌هۆی ئه‌وه‌ی غه‌زه‌ل شیوازیکی لیریکی و سۆزدارانه‌ی هه‌یه و پتر سه‌باره‌ت به‌ عه‌شق و ئه‌وین و دلدا‌ری و عیرفان و ته‌سه‌وف ده‌دوی، له زۆریه‌ی سه‌بکه‌کاندا له رووی ناوه‌رۆکه‌وه هاوشیوه‌ن. بۆیه شه‌میسا پێیوایه: ناوه‌رۆکی غه‌زه‌لی ئه‌م قۆناغه به‌ته‌واوی بابه‌تی عه‌شق و دلدا‌ری به‌رجه‌سته ده‌کا و بابه‌تی عیرفان و ته‌سه‌وف به‌ پله‌ی دووهم داده‌نری. [شمیسا، ۱۳۷۶: ۱۹۶].

۳.۳.۱: قالب و فۆرمی شیعری

قالبه‌ باوه‌کانی شیعری کلاسیکی له سه‌رجه‌م سه‌بکه‌ ئه‌ده‌بیه‌کان بریتین له: قه‌سیده، غه‌زه‌ل، چوارین، دووبه‌یتی، قه‌تعه و... هتاد. له سه‌بکی بازگه‌شتی ئه‌ده‌بیدا که گه‌راوه و پوخته‌ی هه‌ر دوو سه‌بکی خوراسانی و عێراقیه، قه‌سیده و غه‌زه‌ل دوو قالب و فۆرمی باو و زالی شیعیرین. ((قه‌سیده له ده‌ریار و دیوانی پاشاکانی قاجاردا گرنگی پێده‌درا و قه‌سیده‌پێژان له‌لایه‌ن پاشاوه‌ خه‌لات ده‌کران.)) [شمیسا، ۱۳۸۲: ۱۹۴]. غه‌زه‌لی سه‌بکی بازگه‌شت له‌سه‌ر بنه‌مای تایبه‌تمه‌ندی غه‌زه‌لی سه‌بکی عێراقی و به‌تایبه‌تی غه‌زه‌لی سه‌عدی و حافز بنیات نراوه. [تجربه‌کار، بانو نصرت، ۱۳۵۰: ۱۸۹]. بۆیه ئه‌م قالبه‌ شیعریه له‌م سه‌بکه‌دا یه‌کی له قالبه‌ شیعریه باوه‌کان بوو. غه‌زه‌ل له سه‌بکی بازگه‌شتی ئه‌ده‌بیدا سه‌رجه‌می تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی سه‌بکی عێراقی پاراست و پیکهاته‌یه‌که له کۆمه‌له‌ شیوازیکی جیاوازی شاعیرانی سه‌بکی عێراقی وه‌کوو شیوازی سه‌عدی، حافیز، بابا فه‌غانی و ته‌نانه‌ت هه‌ندی له شاعیرانی سه‌بکی هیندیش و بنگومان هه‌ندیجار غه‌زه‌لی بازگه‌شت که‌میک تازه‌گه‌ریشی تیدا ده‌بینری. به‌ زمانیکی ره‌وان و بژارده، بنیاتی بابه‌تی پیشینان گۆل‌بێژ کراوه و پوخته‌ی شیوازی غه‌زه‌لی کۆن له غه‌زه‌لی ئه‌م سه‌رده‌مدا چرکه‌راوه‌ته‌وه.)) [شمیسا، ۱۳۸۲: ۱۹۶]. واتا رۆحی غه‌زه‌لی پیشینان دووباره به‌به‌ر قالبی غه‌زه‌لی سه‌بکی بازگه‌شتدا هاتوه‌ته‌وه.

۴.۳.۱: ره‌وانیژی

شیعری هه‌موو سه‌رده‌میک به‌ هونه‌ره‌کانی ره‌وانیژی رازاوه‌ته‌وه و که‌سایه‌تییه‌کی تایبه‌ت به‌ شیوازی شیعری قۆناغه‌که ده‌دا شیعری سه‌بکی بازگه‌شتیش به‌ده‌ر نییه له‌م بنه‌مایه. له بنچینه‌دا شیوازی به‌رده‌ست کردنی ئه‌م هونه‌رانه لای شاعیرانی سه‌رده‌میک دیاریکراو یان بزافیکری دیاریکراو، ناسنامه‌ی هونه‌ری سه‌بکی ئه‌ده‌بی پیکدین. که‌واته یه‌کی له رینگه‌کانی ناسینه‌وه‌ی شیوازی سه‌بکه جیاوازه‌کانی ئه‌ده‌ب، ره‌وانیژییه. له سه‌بک شوناسی شیعردا شیوازه‌کانی به‌رده‌ست کردنی هونه‌ره‌کانی ره‌وانیژی و تازه‌کردنه‌وه‌یان و دووباره‌بوونه‌وه‌ی ئه‌م تازه‌گه‌ریانه لای شاعیران، بنه‌مای سه‌بکی ئه‌ده‌بی پیکدین. سه‌باره‌ت به‌م بۆچوونه (مختار ابراهیمی) ده‌لی: به‌هۆی ئه‌وه‌ی پیکهاته‌ی ئه‌ندازه‌ی خه‌یالی شاعیر له هونه‌ره‌کانی ره‌وانیژیدا خۆی ده‌نوێنی و جوانی هونه‌ره‌که‌ی له چوارچۆیه‌ی خواستن و چواندنه‌کاندا به‌دیاردنه‌که‌وی، بۆیه هه‌سه‌نگاندنی

ره‌گه‌زی خه‌یال له شیعردا به‌پیتویست داده‌نری. ئەوه‌ی له سه‌بک شوناسی ره‌گه‌زه پیکه‌ینه‌ره‌کانی شیعردا گرنگه، تازه‌بوون و دووباره‌بوونه‌وه‌یه؛ چونکه سه‌بکی شاعیر له تازه‌بوون و دووباره‌بوونه‌وه‌دا ده‌سنیشان ده‌کری. [ابراهیمی، ۱۳۹۲: ۱۹].

له شیعرای سه‌رده‌می بازگه‌شتی ئەده‌بی سه‌رجه‌می هونه‌ره‌کانی ره‌وانبیزی ئەده‌بی کلاسیکی له هه‌ر سێ ئاسته‌که‌دا ده‌بیینری وه‌کوو خواستن، چواندن، درکه، خوازه، ره‌گه‌زدۆزی، پێچ و په‌خش و... هتاد.

۲: سه‌بک شوناسی شیعرای کلاسیکی کوردی

۲.۱: سه‌بکی بازگه‌شت له ئەده‌بی کوردیدا

قوتابخانه‌ی شیعرای بابان له میژووی ئەده‌بی کوردیدا هاوسه‌رده‌می سه‌بکی بازگه‌شتی ئەده‌بییه. له بنچینه‌دا سه‌بکی بازگه‌شتی ئەده‌بی سه‌رده‌می بوژاندنه‌وه‌ی ئەده‌بی فارسییه و قوتابخانه‌ی بابانیش سه‌رده‌می بوژاندنه‌وه‌ی ئەده‌بی کوردیه. (مارف خه‌زنه‌دار) له به‌رگی سییه‌می (میژووی ئەده‌بی کوردی) دا ده‌رکه‌وتنی شیوازی بابان به‌ پینسانسی ئەده‌بی کوردی ده‌زانی و ئاماژه به‌ خۆینده‌واربوونی شاعیرانی کورد و تیگه‌یشتنیان له شیعرای هاوبه‌شی ئیسلامی ده‌کا و ده‌نوسێ: ((شاعیرانی ئەم رۆژگار له‌به‌ر ئەوه‌ی خۆینده‌واری باشیان هه‌بوو له زانستییه‌کانی ئەو سه‌رده‌مه و زۆر چاک له شیعرای کلاسیکی ئیسلامه‌وی (عه‌ره‌بی- فارسی- تورکی عوسمانی) گه‌یشتبوون و ابوو هه‌ر له‌سه‌ر رینگه و شوپن تاقیکردنه‌وه‌کانی ئەم ده‌سگایه شیعرای کوردی نوێیان دامه‌زراند.)) [خه‌زنه‌دار، ۲۰۱۰: به‌رگی ۳، ۵۴]. به‌م پێیه قوتابخانه‌ی بابان به‌هۆی شاره‌زایی شاعیرانی به ئەده‌بی فارسی و هاوسه‌رده‌می بوونی له‌گه‌ل قوناغی سه‌بکی بازگه‌شتی ئەده‌بی له ئێراندا، به‌ ئاراسته‌ی سییه‌می ئەم سه‌بکه‌ داده‌نری.

نالی و هاوڕیکانی که له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی سێزده‌م ئەم قوتابخانه ئەده‌بییه‌یان دامه‌زراند، په‌روه‌ده‌ی مه‌کته‌بخانه و حوجره‌بوون و له‌رینگه‌ی ئەم ناوه‌ندانه‌وه‌ ته‌واو شاره‌زای شیوازی ئەده‌بی و بزافه ئەده‌بییه‌کانی زمانی فارسی بوون. دیوانی ئەم شاعیره مه‌زنانه‌ی گه‌لی کورد گه‌واهیده‌ری ئەم شاره‌زاییه‌یانه. نالی و هاوڕیکانی له‌سه‌ر شیوازی حافظ و سه‌عدی غه‌زل ده‌نوسن و قه‌سیده‌کانیان به‌ شیوازی سه‌بکی خوراسانی دارشتوو، ئەوه‌ جگه‌له‌ تایبه‌تمه‌ندییه‌ که‌سی و شیوازی تاکه‌که‌سیان، که‌ وایکردوو که‌مه‌له‌ شاعیرێکی دیکه‌ی وه‌کوو حاجی، مه‌حوی، وه‌فایی و... هتاد شوپنیاکانه‌ون.

به‌ وردبوونه‌وه‌ له شیعرای قوتابخانه‌ی بابان ده‌رده‌که‌وی، شیوازی و سه‌بکی بازگه‌شتی ئەده‌بی به‌پاده‌یه‌کی به‌رچاو کاریگه‌ری به‌سه‌ر شیوازی و سه‌بکی شاعیرانی ئەم قوتابخانه‌یه هه‌بووه. ئەم کاریگه‌ری و په‌نگدانه‌وه‌یه به‌تایبه‌تی به‌سه‌ر شاعیرانی چینی دووه‌می ئەم قوتابخانه‌یه وه‌کوو وه‌فایی به‌رچاو و ئاشکرا‌ته. شیعرای ئەم شاعیره له‌رووی شیوازی و سه‌بکی شیعریه‌وه، خاوه‌ن تایبه‌تمه‌ندی سه‌بکی بازگه‌شتی ئەده‌بییه، چ له‌رووی زمانه‌وه‌ چ له‌رووی فۆرم و ناوه‌رۆکه‌وه. زمانی شیعره‌کانی ساده و په‌وان و وشه و ده‌سته‌واژه‌کانی به‌تایبه‌تی له‌وانه‌ی که‌ له ئەده‌بی ئیسلامیدا هاوبه‌شن، هاوشیوه‌ی سه‌بکی خوراسانی و عێراقین، له‌رووی قالب و ناوه‌رۆکی شیعریه‌وه‌ قالمی قه‌سیده و غه‌زلی سه‌بکی بازگه‌شتی ئەده‌بی و مه‌به‌سته شیعریه‌ی کانی ئەم سه‌بکه‌ی پێره‌و کردوو.

۳: تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی سه‌بکی بازگه‌شت له شیعره‌کانی وه‌فاییدا

۳.۱: رووخساری شیعرای وه‌فایی

۳.۱.۱: زمانی شیعرای: له‌به‌ر ئەوه‌ی شیعر هونه‌ریکی زمانیه‌ی و که‌ره‌سته‌که‌ی زمانه، بۆیه‌ زمانی شیعرای لایه‌نیکی دیاری لیکۆلینه‌وه‌ شیوازییه‌کانه، چونکه ((شیوازگه‌ری هه‌ولێ شیکردنه‌وه‌ی شیوازی نووسینی ده‌قی شیعرای ده‌دات له‌ پیناو روونکردنه‌وه‌ی ئەو بنیاده‌ زمانیه‌تایبه‌تییه‌ی که‌ شاعیر شیعره‌که‌ی له‌سه‌ر دامه‌زراندوو، چونکه بنیادی زمانی راسته‌وخۆکار له‌ واتای شیعره‌که‌ ده‌کات)) [ابراهیمی، ۲۰۱۲: ۹۷].

زمانی شیعرای لادانه له‌ به‌کاره‌ینانی ئاسایی زماندا، ئەویش له‌به‌ر ئەوه‌یه‌ که‌ ((شاعیران زمان به‌ شیوه‌ی ئاسایی به‌کار ناهین، به‌لکو به‌ جوړیک به‌کاری دین که‌ جوړه‌ ئه‌فسوونێکی تایبه‌ت به‌خشیت)) [قادر، ۲۰۱۲: ۳۹].

یه کتیک له تایبه تمه ندیه کانی زمانی شیعیری له سه بکی بازگه شتدا ئه وه یه که زمانی شیعیری به ره و ساده بی ههنگوی نا، تا راده ی ئه وه ی هه موو که س بتوانیت له شیعه ره کان بگات. وه ک له م نمونانه ی خواره وه دا:

گوئنه نام ئه ی ته نافی گه رده نم زولفی په ریشانت

عیلاجی چاره یی روحمی ئه مان دهستم به دامانت [دیوان، ۱۹۷۸: ۲۷]

ئه گهر سهیری وشه کانی ناو دپه شیعه ره که بکهین (گوئنه نام، ته ناف، گه رده ن، زولف، په ریشانت، عیلاج، چاره، روحم، ئه مان، دهست، دامان) هیچ وشه یه کی تیا نییه که له لای خوینه ری کورد زمان ئالوز بیت و لپی تینه گات، ته نانه ت ئه و وشانه ی ئه گهر کوردیش نه بیت، ئه وه نده له زمانه که به کار هاتوو خوینه ره ههست به وه ناکات که وشه که کوردی نییه.

گوتم دا روومه ت وا بیته بگرم زولفه که ت فهرمووی

بلا گول تیک نه چی بولبول نه سووتی چت له په رزینم [دیوان، ۱۹۷۸: ۶۷]

ئه گهر سهیری زمانی دپه شیعه ره که بکهین سه رجهمی وشه کانی کوردین و ته نانه ت یه ک وشه ی بیگانه ی تیا نییه و خوینه ری کورد ئاشنایه تی ته واوی هه یه له گه ل وشه کان، ئه م ساده بییه ی زمانه شیعییه که تایبه تمه ندی سه بکی خوراسانییه له سه بکی بازگه شتدا هه یه.

له بهر ئه وه ی سه بکی بازگه شت گه رانه وه بوو بو سه بکی عیراقی و خوراسانی، بویه زور جار شاعیرانی ئه م سه بکه له پال به کار هینانی زمانه ساده که، وه ک لاسایی کردنه وه ی شاعیرانی سه بکی عیراقی وشه ی فارسی و عه ره بی له شیعه ره کانیندا به کار دینن، زور جاریش زمانه شیعییه که به ته واوی له سه بکی عیراقی نزیک ده بیته وه. وه ک له م نمونانه دا.

تا پی گیسووت وه قتی خه نده تابشی رووت بوو وتم

نه رده بانی عه رشه پایه ی لامه کان مایه ی حوزوور [دیوان، ۱۹۷۸: ۲۱۱]

وشه کانی دپه شیعه ره که (تاب، گیسوو، تابش، نه رده بان، لامه کان، حوزوور) سه رجهمیان فارسی و عه ره بین، ئه م تیکه ئیه ی زمان له شیعه ردا تایبه تمه ندی ته واوه تی سه بکی عیراقیه، به لام شاعیر وه ک لاسایی کردنه وه ی شاعیرانی سه بکی عیراقی ئه م جوژه زمانه شیعییه به کار دینیت.

هه ندیک جار له ناو دپه شیعه ره کاندایه وشه ی فارسی زیاتره له وشه ی عه ره بی و به پیچه وانه شه وه، وه ک له م نمونانه دا

به حه قتی نوری وه جهی پاک و بی مانه ند و بی میسلت

به ئیسمی ئه عظمی خوت ئه ی خودای سه تتار و دانا که م [دیوان، ۱۹۷۸: لا ۸۰]

ئه گهر سهیری وشه کان بکهین (حه ق، نور، وه جهی، میثل، ئیسم، ئه عظم، سه تتار) سه رجهمیان وشه ی عه ره بین و ریژه که یان زور له وشه کوردیه کان زیاتره.

۳.۱.۲: کیشی شیعر

شاعیرانی سه بکی بازگه شت هه ره وه کو شاعیرانی سه بکی عیراقی کیشی عه رووزیان به کار هیناوه، چونکه ((لاسایی کردنه وه و پیره وی کردنی ریو شوینی شیعیری کلاسیکی عه ره بی و ئیسلامی یه کتیکه له خاسیه ته کانی شیعیری کلاسیکی کوردی)) [کاک، ۲۰۰۸: ۷۳]. له گه ل ئه مه شدا وه ک تایبه تمه ندیه کی سه بکه که کیشی برگه یشیان به کار هیناوه، شیعه کوردی و فارسییه کانی دیوانی وه فای زوریه ی هه ره زوری به کیشی عه رووزی نووسراون، وه فای له شیعه کوردیه کانیدا حه وت جوړ کیشی عه رووزی به کار هیناوه به م شیوه یه (هه زه ج، په مه ل، ره جه ز، موزاریع، به سیت، موجهتس، سه ریع).

((سه رجهمی شیعه کوردیه عه رووزیه کانی دیوانی وه فای (۱۲۵) شیعه ره، ۷۵ شیعر کیشی هه زه ج، ۳۹ شیعر کیشی په مه ل، ۵ شیعر کیشی

ره جه ز، ۳ شیعر موزاریع، به سیت و موجهتس و سه ریع هه ره که یان یه ک شیعر)) [گه ردی، ۲۰۰۳: ۷۲۹]

سه رجهمی شیعه فارسییه کانی (۸۹) شیعه ره، به کیشه کانی (هه زه ج، په مه ل، موزاریع، ره جه ز، خه فیف، موجهتس، مونسه ریج) نووسراون. یه کتیک له تایبه تمه ندی کیشی شیعر لای شاعیرانی سه بکی بازگه شت ئه وه یه که زوریه ی هه ره زوری شیعه ره کانین یه ک ئاوازه یان هه یه (بحری

یک نواخت)، مەبەست لێ ئەوێه زیاتر ئەو کێشانه بە کاردێن که له دووباره بوونهوهی یه ک تەفعیلە پیکدیت وەیان بە نۆره دووباره دەبنهوه، عەرۆز و زەرپه کانیش بههه مان شیوه به که می جیاواز دەبن، بهمهش یه ک ئاوازی له شیعره کان دروست دەبیت. زۆریه ی هه ره زۆری کێشی شیعی شیعی شاعیرانی بازگه شت به گشتی و وه فای به تایبەت هه زه ج و ره مه له، ئەمهش به هۆی گونجانی هه ردوو کێشه که یه له گه ل سرووشتی زمانی کوردی.

نموونه بۆ هه ردوو قالبه کێشه که:

کێشی هه زه ج: هه زه جی هه شتی ته و او (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن)

وه کو بولبول / به رووح و دل / شه و و رۆژ بوو / مه سه ودای

مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

هه موو عومری / عه زیم چوو / له پێ خه ندیک / به خۆراپی [دیوان، ۱۹۷۸: ۱۰۶]

مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

کێشی ره مه ل: ره مه لی هه شتی مه حزووف (فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن)

هه ر که دی جه ن / نه ت به روودا / زولفی پر تا / بی شکا

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

تاری سونبول / حورمه تی گو ل / به رگی سپرا / بی شکا [دیوان، ۱۹۷۸: ۱۴۴]

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

بازگه شتی ئەدهی واته گه رانه وه بۆ سه بکی خۆراسانی و عێراقی، به دیاریکراویش کێشی شیعی و زمانه شیعییه که یه، ئەوهی تایبەت بیت به کێشی شیعی ئەوهی که له پال کێشه عه رووزیه که کێشی برگه ییش به کارهاتوو، وه فای وه ک شاعیرێکی سه رده می سه بکی بازگه شت له پال کێشه عه رووزیه که کێشی برگه ی به کار هیناوه.

له دیوانی وه فاییدا هه وت شیعی به کێشی برگه نووسراوه، به م شیوه یه:

له ره وی پیتی (م) دا و له لاپه ره ی (۴۸) دا، هه شت پێنجینی نووسیوه به کێشی برگه یه (۱۵، ۱۶، ۱۷ برگه یین).

ئه / ری / ئه ی / به / زو ل / ف / و / روخ / سار / سه / نه / می / چین / ماه / تا / بم (۱۵) برگه

ده / مه / که / و / خه ن / ده / که / و / نی / گا / هت / ن / مه / ک / و / مه / زه ی / شه / را / بم (۱۷) برگه

من / له / به / ری / گا / هت / بم / دم / تو / سه / ر / و / غه م / زه / که ی / جه / لا / بم (۱۷) برگه

ب / ئی / پیم / گو / له / که ی / به / ها / ری / له / تو / تا / به / که ی / جو / دا / بم (۱۷) برگه

وه / ره / وه / به / شه / ری / جا / ران / رۆ / ژ / سه / د / جا / رت / فی / دا / بم (۱۶) برگه

کێشی چوارده برگه یی:

ئه ی / نه ش / ئه ی / خه ن / ده ی / زا / رت / شی / رین / کاتی / حه / یا / تم

عیش / وه ی / زو ل / ف / و / عو / زارت / مو ژ / ده ی / شه / وی / به / را / تم [دیوان، ۱۹۷۸: ۵۶]

کێشی دووانزه برگه یی:

ئا / ره ق / رووی / دا / گر / تی / له / به / ری / پ / که / نی / نت

شه ب / نم / له / گو ل / با / ری / رۆ / ژ / گرت / په / ری / وی / نت [دیوان، ۱۹۷۸: ۳۰]

کێشی ده برگه یی:

ها / ته / ده ر / وه ک / رۆژ / شای / شه / که ر / لی / وان

غه م / زه / که / و / په م / زه ی / تو / ری / پێش / تا / زن [دیوان، ۱۹۷۸: ۸۸]

۳.۱.۳: سه‌روای شیعی

سه‌روای غه‌زل و قه‌سیده له سه‌بکی بازگه‌شتدا هه‌مان تایبه‌تمه‌ندی سه‌بکی عیراقی و هیندی هه‌یه، له ده‌نگه‌کانی سه‌روا و پاپه‌ندبوون به ره‌وی شیعی و له‌گه‌ل بوونی پاش سه‌روا دا، یه‌کیک له تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی سه‌بکی بازگه‌شت که له سه‌بکی عیراقیشدا هه‌یه بوونی پاش سه‌روایه.

پاش سه‌روا: بریتییه له ((وشه‌یه‌ک یا ده‌سته‌واژه‌یه‌ک که له دوای سه‌روا دیت و به هه‌مان مانا دووباره ده‌بیته‌وه، نابیت ماناکه‌ی له دپریکه‌وه بو دپریکی دیکه بگۆردریت، ته‌گه‌ر ماناکه‌ی گۆردرا ئه‌وا ده‌بیته سه‌روا)) [عزیز، ۲۰۱۶: ۱۷۶].

وه‌فای له شیعره کوردییه‌کانیدا (۴۴) شیعی پاش سه‌روای هه‌یه، له شیعره فارسییه‌کانیشدا (۳۴) شیعی پاش سه‌روای هه‌یه. نمونه بو پاش سه‌روا له شیعره کوردییه‌کانی:

یارم که قه‌دی به‌رزی سه‌د نه‌خلی شه‌جهر دیتی

په‌روینی شه‌که‌ر به‌ندی سه‌د رسته‌گوه‌ر دیتی [دیوان، ۱۹۷۸: ۲۰۲]

(دیتی) له‌هه‌ردوو نیوه دپره‌که‌دا پاش سه‌روایه، مه‌رجی بوون به پاش سه‌رواش ئه‌وه‌یه که له سه‌ره‌تاوه تاکو کۆتایی به هه‌مان مانا دووباره بیته‌وه.

نمونه بو پاش سه‌روا له شیعره فارسییه‌کانی:

صبا از من بگو با ان مه نا مهربان امشب

دمی ارام جان باشد که رفت ارام جان امشب [دیوان، ۱۹۷۸: ۲۳۲]

(امشب) له هه‌ردوو نیوه دپره‌که‌دا پاش سه‌روایه و به هه‌مان مانا دووباره بوته‌وه.

قالبی شیعی: غه‌زل و قه‌سیده له سه‌بکی بازگه‌شتدا به هه‌مان قالبه شیعییه‌کانی سه‌بکی عیراقی نووسراوه.

له دیوانی وه‌فاییدا ئه‌م قالبه شیعییه‌کانه بوونی هه‌یه (غه‌زل، قه‌سیده، ته‌رجیع به‌ند، چوارین، تاک به‌یت، مه‌سنه‌وی، پینجین)، ئه‌م قالبه هاوبه‌شانه یه‌کیکه له تایبه‌تمه‌ندی گه‌رانه‌وه‌ی شاعیران بو سه‌بکی عیراقی، هه‌روه‌ها تایبه‌تمه‌ندییه‌کانه له تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی سه‌بکی بازگه‌شت.

۳.۲: ناوه‌رۆکی شیعی

۳.۲.۱: غه‌زله‌ی دلداری: به شیوه‌یه‌کی گشتی ناوه‌رۆکی غه‌زله‌ی دلداری له ئه‌ده‌بیاتی نه‌ته‌وه‌کانی کورد و فارس و عه‌ره‌بدا خۆشه‌ویستییه (مه‌عشوق له غه‌زله‌ی دلداریدا سئ جوهره، یان له سه‌ر ئه‌رزه وه‌ک غه‌زله‌ی دلداری ئاسایی، یا مه‌عشوق له ئاسمانه که مه‌به‌ست خوای گه‌وره‌یه وه‌ک له غه‌زله‌ی عاریفانه‌دا، یا مه‌عشوق جارێک زه‌مینیه و جارێک ئاسمانیه) [شمیسا، ۱۳۹۴: ۱۳۵]. ناسکی له فیکر و به هێزی موسیقا و ره‌نگینی و جوانی له دارشتندا تایبه‌تمه‌ندییه‌کی هاوبه‌شی سه‌بکه شیعییه کلاسیکیه‌کانه به شیوه‌یه‌کی گشتی، ئه‌وه‌ی سه‌بکی بازگه‌شت له سه‌بکه شیعییه‌کانی دیکه جیا ده‌کاته‌وه، به هێزی لایه‌نی موسیقای ده‌قه شیعییه‌کانیه‌تی جگه له تایبه‌تمه‌ندییه کلاسیکیه گشتیه‌که.

زمانی شیعر و موسیقای شیعر دووانه‌یه‌کی له‌یه‌ک دانه‌براو، هه‌روه‌ک له پینشدا ئامازهی پیکراوه شیعه‌کانی وه‌فای به شیوه‌یه‌کی گشتی له رووی زمانه‌وه سادهن، ئه‌م ساده‌یییه‌ی زمان له‌گه‌ل موسیقا به هێزه‌که‌ی گونجانه‌کی ته‌واوی دروست کردووه، چونکه ((تایبه‌تمه‌ندییه‌کی هه‌ره‌ دیاری لیریک ئاوازداریه‌یه و خه‌سله‌تیکی فۆنه‌تیکی موسیقای هه‌یه)) [محمد، ۲۰۱۵: ۳۲]. هه‌ر بۆیه زۆریک له شیعه‌کانی وه‌فای کراوه‌ته گۆرانی، وه‌سفی وردی ئافه‌رت و چوواندنی به سروشت و جوانیه‌کانی سروشت ناوه‌رۆکیکی دلدارییه‌کانی به شیعه‌کانی به‌خشیه‌وه، چونکه ((چونکه سروشت ده‌ریی بیرو ئه‌ندیشه و ژانی مرۆفی سه‌رده‌مه‌که‌یه‌تی)) [محمد، ۲۰۰۷: ۱۰۹]. وه‌فای هه‌روه‌ک شاعیرانی دیکه‌ی کلاسیکی کوردی له وه‌سفدا باله‌ ده‌ست بووه، ئینجا وه‌سفی سروشت بیت یان مرۆف، ته‌نانه‌ت له وه‌سفی شیخه‌که‌یدا به جوړیک وه‌سفی ده‌کات وه‌ک دوو عاشق و مه‌عشوق که شه‌یدای یه‌کتر بن.

له شيعره به ناوانگه كهيدا (شيرين ته شي ده ريسى) وه فاپي له وردى وه سف و جوانى و وپنهى ياردا، تابلويه ك له جوانى نيشانى خويته ر ده دات كه ده نيت:

له بانى عاره قى رشت له پيكه نيني زارى
به خه نده غونچه گول بوو گولوى لى ده بارى
وتم به رموه سهر دوو چاوى من به يارى
به چاوى من ببين ته ليسى سحر كارى

كه سه روى چوپبارى شيرين ته شي ده ريسى [ديوان، ۱۹۳: ۱۹۷۸]

شاعير به كومه ليك ليكچوواندن و خواستن وه سفى (شيرين) ده كات، به جورتيك كه شيله لى ليوه كاني (له بانى) و جوانى پيكه نيني به گول و گولوى و به رزى بالا كه به سه رو وه سف ده كات، هم زياده رويه له وه سف كردندا بنه مايه كى غه زه لى دلداريانه به شيعره كه ده دات و شيعره كه ده خاته قانبي غه زه لى دلدارى.

بنه ماي وه سفى يار و ناوه رو كه دلداريه كهى غه زه ل و فه سيده له سه بكي بازگه شتى ئه ده بيدا، هه مان بنه ماي سه بكي عيراقيه، چونكه له بنه رتدا بازگه شتى ئه ده بى گه رانه وه يه بو سه بكي عيراقى و خوراسانى.

وه فاپي له غه زه لى ديكهيدا به كومه ليك وه سفى جوان و ليكچوواندن باسى دوورى يار و نه گه يشتن به يار ده كات، دابران و نه گه يشتن به يار تايه تمه ندييه كى هاوبه شى غه زه لى دلداريه له نيوان سه بكي (عيراقى، هيندى، بازگه شتى) دا.

نيگرا ئه لى به غه مزه ئافه تى دل چاوى بيمارت

ئهمان سه ر تا قه ده م سووتام له دوورى نورى ديدارت

ده سا روحى وه فا دارم به حالى داد و هاوارم

كه وه ك بولبول دلى زارم ده نالى بو گولوى زارت [ديوان، ۱۹۷۸: ۲۴]

وه ك له نمونه شيعريكه دا دياره شاعير باس له دوورى يار ده كات كه چون ناگرى تيبه رداوه و شاعير داد و هاوار ده كات بو دوورى ياره كه لى، چون بولبول له دوورى گول شيوه ده گيرت ئاواش دلى شاعير له دوورى ياردا شيوه ده گيرت.

له غه زه لى سه بكي بازگه شتى مه عشوق پله يه كى به رزى هه يه، هه ر بويه شاعيرانى هم سه بكه له وه سفى مه عشوقدا به جورتيك وه سفى ده كه ن كه گه يشتن به مه عشوق مه حال بيت.

وه فاپي له وه سفى مه عشوقدا ده لى:

گول ئه ندام ئه لى ته نافي گه رده نم زولفى په ريشانت

عيلاجى چاره بى روحى ئهمان ده ستم به دامانت

غه ريبى توم نه خوشى تو به گوشه لى چاوى بيمارت

ئه سيري توم شه هيدى تو به نوو كى تيرى مورگانت [ديوان، ۲۷: ۱۹۷۸]

شاعير خوى ده سته و دامانى يار ده كات بو گه يشتن به ياره كه لى، تكا ده كات كه ئه سير و غه ريب و شه هيدى گه رده ن و زولف و چاوى ياره. هم به رزيبه لى پله لى مه عشوق و خو نم كردنه وه لى شاعير به رانه به به مه عشوق تايه تمه ندييه كه له تايه تمه ندييه كاني سه بكي بازگه شتى ئه ده بى له شيعره كاني وه فايدا.

۳.۲.۲: بابته سوفيگه رى: سوفيگه رى و ناسيناوه كه ((به گشتى فه لسه فه لى ژيانى تايه تيبه و ريگايه كى ديارىكراوه له ئاكار و هه نس و كه وتى ريبوار بو گه يشتنه تر و پيكي ئه و په وشته لى خوا شايبانى پيغه مبه ر (د.خ) لى ديوه)) [شوان، ۲۰۱۴: ۲۵]. سوفيگه رى و شيعرى سوفيانه له غه زه ل و قه سيده لى شيعرى كلاسيكدا بابته تيكه شوپن و پيگه لى تايه تى خوى هه يه چونكه ((يه كتيك له و ديارده كاريگه ر و به رچاوانه لى فيكرى ئيسلامى هه روه ك سه رجه م فيكرى مرؤفايه تيش كه په يوه ندييه كى پته وى به ئه ده به وه هه بووه و هه يه ته سه وه)) [محمد، ۲۰۱۵: ۲۷].

مه‌لای جزیری و مه‌حوی دوو نمونوی زیندووی دونیای عیرفانن له ئەده‌بیاتی کلاسیکی کوردیدا، وه‌فای وه‌ک سۆفییەکی تەریقەتی ئەقشەبەندی شیخ عوبەیدو‌اللهی نەهری بە‌رەبەری خۆی دە‌زانیت و له‌کاتی دوورکەوتنەوه‌ی شیخە‌که‌ی بۆ مه‌ککه و تائیف وه‌ک سۆفییەکی چەند شیعیکی سۆفیانه‌ی بۆ دە‌نوسیت، رەنگدانەوه‌ی ئەم ناوهرۆکه سۆفیگەرێه له شیعدا تاییه‌تمە‌ندییه‌کی دیاری سه‌بکی بازگەشتی ئەده‌بییه. هه‌وایی رۆیشتی شیخ بۆ مه‌ککه وای له وه‌فای کردوو که شیعیکی سۆفیانه‌ی پر له وشه و زاراه‌ی سۆفیانه‌(پیری موغان، نەشئە، جەزبه، مه‌قام، پیری مه‌یخانه) بنوسیت و شین و واوه‌یلا بکات بۆ دوورکەوتنەوه‌ی شیخ به‌ جۆریک که چاوه‌کانی له‌به‌ر گریان سوور بۆتەوه که ده‌ئێ:

له باغان ئاهو نالین دئ ده‌ئین شای نئو گولان رۆی

له مه‌یخانان سه‌دای شین دئ مه‌گەر پیری موغان رۆی

له دووری تۆ وه سوور بوو چاوه‌که‌م به‌و گریه مه‌علوموه

شه‌فهق دئ که‌وه‌که‌بیش هه‌ئێ که مه‌هری خاوه‌ران رۆی [دیوان، ۱۹۷۸: ۱۴۴]

هه‌ر بۆ دووری شیخ ده‌ئێ:

حه‌ریقی ئاوری دووریم داغدارێ زوئفی جانانه

ئه‌گەر بائ له لای قیبله‌م نه‌بێ حالم په‌رتشانه

نه‌سیمی سو‌بجده‌م قوربانی نه‌شئە‌که‌ی تۆزی رینگاتم

غه‌رییم بێ که‌سم جه‌زبه‌رووح و دلم سووتاوێ هه‌جرانه

شه‌هیدی تیغی ئە‌برۆتم به‌ جه‌زبه‌ی خاله‌که‌ی چاوت

مه‌قامم قابه‌ قه‌وسه‌ینه له سایه‌ی پیری مه‌یخانه [دیوان، ۱۹۷۸: ۱۴۴]

دیاره‌ دووری شیخه‌که‌ی زۆر کاری تیکردوو و ئاگری تیبه‌رداوه، بۆیه‌ خۆی ده‌خیلی بای به‌ره‌ به‌یان ده‌کات به‌ئکو که‌میک له‌ تۆز و غوباری قیبله‌(مه‌ککه) له‌ گه‌ل خۆی بێت بۆ ئە‌وه‌ی تۆزیک له‌ غه‌می دووری که‌م بکاته‌وه، چونکه‌ تۆز و غوباره‌که‌ بۆنی شیخی هه‌نگرتوووه. وه‌فای خۆی ده‌سته و دامانی ساقی ده‌کات و داوا‌ده‌کات له‌به‌ر خاتری پیری مه‌یخانه (شیخی تەریقەت) پیاله‌یه‌ک شه‌رابی عیشقی خودایی بۆ بێنیت تا‌کو به‌یادی دووری شیخ ببخواته‌وه به‌ئکو که‌میک ئارامی بێ به‌خشیت، هه‌روه‌ها داوا له‌ ساز لێده‌ر ده‌کات ئاوازیکی وای بۆ بژهنیت که‌ وه‌کو ئاوێک بێت بۆ ئاگری دووری شیخه‌که‌.

ئه‌لا ئه‌ی ساقی مه‌ستان به‌حه‌ققی پیری مه‌یخانه

به‌گه‌ردش بێنه‌ جامی مه‌ی به‌یادی چاوی جانانه

ئه‌مان ئه‌ی موتریبی مه‌جلیس به‌حه‌ققی تاری رووحانی

بلا بێ نه‌غمه‌که‌ی سازت که‌ ئاوی ئاوری هه‌جرانه [دیوان، ۱۹۷۸: ۱۴۱]

۳.۲.۳: بابەتی ئاینی: جگه‌ له‌ شیعی سۆفیانه، شیعی ئاینی له‌ لای شاعیرانی کلاسیکی کوردی به‌ گشتی جینگای بایه‌خ پێدان بووه، ئە‌م بایه‌خ پێدانە‌ی شاعیران به‌ شیعی ئاینی له‌ ژێر کاریگه‌ری ئاینی پیرۆزی ئیسلام و کاریگه‌ری شاعیرانی کلاسیکی عه‌ره‌بی و فارسی بووه. له‌ دوا جاریش بۆته‌ به‌شیک له‌ شیوازی شیعی شاعیرانی کلاسیک له‌سه‌بکی (عێراقی و هیندی و بازگه‌شت) دا، وه‌فای هه‌روه‌ک شاعیرانی سه‌بکی عێراقی و هیندی ده‌ست رە‌نگین بووه له‌ نووسینی شیعی ئاینی، له‌ شیعیکیدا خۆی ده‌سته و دامانی پیغه‌مبه‌ر(دخ) ده‌کات و وای نیشان ده‌دات که‌ که‌سه‌یک گونا‌حباره‌ و هه‌چ کرده‌وه‌یه‌کی وای نییه‌ تا‌کو بچیت به‌هه‌شت، بۆیه‌ داوا‌ی شه‌فاعه‌ت ده‌کات.

یا ره‌سول الله ده‌خیله‌ک رووم نییه‌ بیمه‌ حوزوو

وه‌ک دزان گه‌ردن که‌ چ و شه‌رمه‌نده‌ ویتاوم له‌ دوور

گه‌رجی سه‌رمایه‌م نییه‌ خو‌ مسته‌حه‌ققی ره‌حمه‌ته

رهنگی زرد و روپی رهش مووی سپی و فرمیسیکی سوور [دیوان، ۱۹۷۸: ۲۱۰]

۳.۲.۴: **لایه‌نی رهوانبیزی:** رهوانبیزی رووی ئه‌ده‌به، بابه‌تیکی گرننگ و سه‌ره‌کیه له شیعی کلاسیکدا، شیعی کلاسیکی کوردی به شیوه‌یه‌کی گشتی ((له رووی وه‌ستاکاری دهق و که‌ره‌سته‌ی جوانکاری هونه‌ری و بابه‌ته ئیستاکیکیه‌کانی وه‌ک به‌کار هینانی وینه‌ی شیعی و ره‌مز و هونه‌ره‌کانی رهوانبیزی و لایه‌نه‌کانی تری شیعی کلاسیکی کوردی به شیوه‌یه‌کی گشتی لاسایی ئه‌ده‌بیاتی رۆژه‌لاته)) [مه‌لازاده، ۲۰۱۰: ۱۲۸]. شاعیرانی کلاسیکی کوردی بایه‌خی تایبه‌تیان به بابه‌تی رهوانبیزی داوه بو‌رازاندنه‌وه‌ی ده‌قه شیعییه‌کانیان. هونه‌ره‌کانی رهوانبیزی به هه‌ر سێ به‌شه‌که‌یه‌وه (روونبیزی، جوانکاری، واتاناسی) هوکارێک بوون بو‌نیشانانی ده‌ست رهنگیی شاعیر و به‌رزکردنه‌وه‌ی ئاستی ده‌قه شیعییه‌کان، رهوانبیزی پتوهریکه بو‌ جوانناسی دهق و لایه‌نیکی گرنگی شیوازی ده‌قه.

ده‌قه شیعییه‌کانی سه‌بکی بازگه‌شت هه‌ر وه‌ک سه‌بکی (خۆراسانی و هیندی و عێراقی) گرنگی ته‌واو به بابه‌تی رهوانبیزی ده‌دات، به‌تایبه‌تیش هونه‌ره‌کانی (لیکچوواندن و خواستن) چونکه له سه‌بکی خۆراسانی و عێراقیدا ئه‌م دوو هونه‌ره بایه‌خی زۆری پنده‌درا، له پال ئه‌م دوو هونه‌ره گرنگی به هونه‌ری پێچ و په‌خش ده‌درا، چونکه ئه‌ویش له‌سه‌ر بنه‌مای لیکچوواندن یاخود گونجان و به‌یه‌که‌وه هاتن دروست ده‌بیت، بازگه‌شتی ئه‌ده‌بی به‌هه‌مان شیوه‌ی هه‌ردوو سه‌بکه شیعییه‌کان گرنگی زۆر به‌وه هونه‌رانه ده‌دات و بو‌ته به‌شیک له تایبه‌تمه‌ندی دیاری شیوازی سه‌بکه شیعییه‌که، چونکه هه‌ر له بنه‌رتدا شیوازی شیعی کلاسیکی کوردی له پیناسه‌گشتیه‌که‌یدا بریتیه‌یه له ((شیوازیکی هونه‌ری بارکراو به‌گه‌لیک گه‌مه‌ی زمانی و هونه‌ری سێ زانسته‌کانی رهوانبیزی له‌گه‌ل تیۆره‌کانی کیش و سه‌روا و هی دیکه‌ش، که تایبه‌ته به شاعر به‌هه‌موو ئه‌وانه‌وه قه‌به و به‌نرخ و جوان و کاریگه‌ر ده‌که‌وتیه به‌ر گوئی)) [مسته‌فا، ۲۰۱۲: ۲۵].

له شیعه‌ره‌کانی وه‌فاییدا زۆربه‌ی هونه‌ره‌کانی رهوانبیزی به‌رچاو ده‌که‌ویت، به‌لام ئه‌وه‌ی جیگی سه‌رنجه هه‌ردوو هونه‌ری (لیکچوواندن و خواستن)، له دوا‌ی ئه‌وانیشه‌وه هونه‌ری پێچ و په‌خش ریزه‌ی به‌کار هینانیا له سه‌رجه‌م هونه‌ره‌کانی دیکه‌ی رهوانبیزی زیاتره، ئه‌مه‌ش نیشانه‌یه‌کی شیوازی سه‌بکی بازگه‌شته.

لیکچوواندن: هونه‌ریکه له هونه‌ره‌کانی روونبیزی ئه‌وه‌یه ((شتیک به‌شتیکی دی بچووتی که هاوبه‌ش بن له سیفه‌تیک یان زیاتر به‌هۆی یه‌ک له ئه‌وزاره‌کانی باس کراپ یا باس نه‌کراپ ره‌وتی رسته‌ ئاماژه‌ی پیده‌کات)) [گه‌ردی، ۲۰۱۳: ۱۲۰]. نمونه:

تاقی په‌یوه‌ستی ئه‌برۆت وا بوو به‌ قیبه‌ی خاس و عام

که‌عه‌ گه‌ر بو‌ خۆی بزانی پشتی میحرابی شکا [دیوان، ۱۹۷۸: ۱۵]

وه‌ک له نمونه‌که‌دا دیاره‌ برۆی یار (لیچوو)، به‌ میحراب (له‌وچوو) چووینراوه، رووی لیکچوون له نیوانیاندا قه‌وسی و شیوه‌که‌وانه‌یه‌که به‌لام باس نه‌کراوه، لیکچوواندنه‌که به‌پێ ئه‌وزاره.

ده‌لێ چاوی منه هه‌وری به‌هاری ده‌م به‌ ده‌م ده‌گری

ده‌لێ ئاهی منه به‌رقی دره‌خشان ئاوری هینا [دیوان، ۱۹۷۸: ۱۷]

له دێری دووه‌مدا، شاعیر ئاهی خۆی (لیچوو)، به‌ ئاگر (له‌وچوو) چوواندوه، دیاره‌ که په‌یوه‌ندی ئیوان ئاهی شاعیر و ئاگر گه‌رمیه‌، به‌لام لیکچوواندنه‌که به‌هۆی ئه‌وزاری (ده‌لێ) زیاتر روونکراوه‌ته‌وه.

ده‌سا رووحمی وه‌فا دارم به‌حالی داد و هاوارم

که وه‌ک بولبول دلی زارم ده‌نالێ بو‌گوئی زارت [دیوان، ۱۹۷۸: ۲۴]

دلی شاعیرکه (لیچوو) به‌ بولبول (له‌وچوو) چووینراوه، رووی لیکچوون له نیوان دلی شاعیر و بولبولدا نالینه و (وه‌ک) ئه‌وزاره، که‌واته لیکچوواندنه‌که هه‌ر چوار بنه‌ره‌ته‌که‌ی لیکچوواندن تیا‌یه.

خواستن: هونه‌ریکه له هونه‌ره‌کانی روونبیزی بریتیه‌یه له ((به‌کاره‌ینانی وشه‌یه‌ک بو‌ ده‌ربیرینی مانایه‌کی تریجگه‌ له مانای دروستی وشه‌که به‌مه‌رجی په‌یوه‌ندی ئیوان مانای دروست و مانای خوازی و پچوون بیت، ئه‌بی نیشانه‌یه‌کیش هه‌بێ که ئیمه‌ مه‌به‌ستمان به‌م وشه‌یه‌ مانا خواستراوه‌که‌یه نه‌ک مانا دروسته‌که)) [گه‌ردی، ۱۹۷۲: ۶۹]. له جوانیدا خواستن له لیکچوواندن به‌هیز تره، چونکه له خواستندا یه‌کتیک

له دوو بنه‌رته سه‌ره کيبه که ی لیکچوواندن نامینیت.

خواستنیس دوو جووری سه‌ره کی هه‌یه (ئاشکرا، درکاو)

خواستنی درکاو: وا پیناسه کراوه که ((ئهو خواستنه‌یه که له دوو بنه‌رته سه‌ره کيبه کانی لیکچوواندن (لیچوو، له‌وچوو) ته‌نھا (لیچوو) ی مابیته‌وه و له‌گه‌ل په‌یوه‌ستیکی له‌وچوو ئه‌رکه که ی خوئی ئه‌دا کردبێ)) [مسته‌فا، ۲۰۱۱: ۱۹۶].

ده‌ست و دامان زولفه‌که‌ت که‌وتۆته به‌ر پیت و ده‌ئی

تۆ غه‌نی من بێ نه‌وا تۆ پادشاه و من گه‌دا [دیوان، ۱۳: ۱۹۷۸]

خواستن له وشه‌ی زولفه‌که‌ت دایه، به مانای دروستی خوی به‌کار نه‌هاتوو، چونکه سیفه‌تی مرۆف دراوه به زولف، واته به‌که‌س کردنی تیا به زولف به‌که‌س چووینراوه واته (لیچوو) هاتوو، له‌وچوو مرۆفه و نه‌هاتوو، وشه‌ی (ده‌ئی) نیشانه‌ی خواستنه، به‌مه‌ش خواستنی درکاو دروست ده‌بیت

خواستنی ئاشکرا: ئه‌مه‌ش جووریکێ دیکه‌ی خواستنه ((ئهو خواستنه‌یه که له دوو بنه‌رته سه‌ره کيبه کانی لیکچوواندن (لیچوو، له‌وچوو) ته‌نھا له‌وچوو مابیته‌وه و به ئاشکرا له‌جیاتی وشه‌یه‌کی دیکه به‌کار هاتبیت)) [مسته‌فا، ۲۰۱۱: ۱۹۵].

قیبله‌که‌م به‌و زاری هه‌روه‌ک خونچه‌بویه پیکه‌نی

دا بلین خه‌نده‌ی له گۆل دی ئابرووی په‌روین ده‌با [دیوان، ۳: ۱۹۷۸]

خواستن له وشه‌ی (قیبله‌که‌م) دایه، شاعیر یاری به قیبله چوواندوو، واته له‌و چووکه هاتوو، (یار) لیچوو نه‌هاتوو، پیکه‌نین نیشانه‌ی خواستنه، به‌مه‌ش خواستنی ئاشکرا دروست ده‌بیت.

پنج و په‌خش: هونه‌ریکی جوانکاری وشه‌یه، بریتیه له‌وه‌ی که (شاعیر چهند وشه‌یه‌ک بیتی پاشان به‌قه‌د ژماره‌ی وشه‌کان وشه‌ی دیکه بیتی به‌ی ئه‌وه‌ی ئامازه‌کردن که کامیان بۆ کامیان ده‌گه‌رتته‌وه) [نورالدین، ۲۰۰۰: ۸۹]. دوو جووره (ریک، ناریک)

پنج و په‌خشی ریک: به‌شیکه له هونه‌ری پنج و په‌خش بریتیه له‌وه‌ی که ((چهند وشه‌یه‌ک بیتی له‌دوایش چهن وشه‌یه‌کی تر بیتی هه‌ریه‌ک له‌م وشانه‌ی دواپی سه‌ر به‌یه‌کی بێ له‌و وشانه‌ی پیش خوئی به‌ی ریزبهن‌دی)) [گه‌ردی، ۲۰۱۳: ۳۲۱].

خالی ده‌مه‌ته یا مه‌گه‌سی حوققه‌ی شه‌که‌ر

یاخو حه‌به‌شی زاده له نیو ناوی به‌قادا [دیوان، ۵: ۱۹۷۸]

سه‌ره‌تا (خال)، (ده‌م) چووینراوه به (مه‌گه‌س)، (حوققه‌ی شه‌که‌ر)، دوو وشه‌ی سه‌ره‌تا (لیچوو‌ه‌کان) به شیوه‌ی ریک به‌رانبه‌ر دوو وشه‌ی دواپی (له‌وچوو‌ه‌کان) هاتوون، خال به مه‌گه‌س و ده‌م به حوققه‌ی شه‌که‌ر چووینراوه، به‌مه‌ش پنج و په‌خشی ریک دروست ده‌بیت.

پنج و په‌خشی ناریک: ئه‌مه‌ش جووریکێ دیکه‌ی پنج و په‌خش، بریتیه له‌وه‌ی که ((چهند وشه‌یه‌ک بیتی له‌دوایش بۆ هه‌ریه‌ک له‌م وشانه‌ی وشه‌ی تر بیتی په‌یوه‌ندی به به‌راییه‌وه هه‌بێ به‌ی ده‌ست‌نیشان‌کردن و به‌رانبه‌ر په‌کیش نه‌بن له ریزبهن‌دیدا)) [گه‌ردی، ۲۰۱۳: ۳۲۲].

بۆ زه‌وقی ته‌که‌لوم که ده‌می هاته ته‌به‌سسوم

خه‌نده‌ی له ده‌می غونچه و ته‌عنه‌ی له شه‌که‌ر دا [دیوان، ۸: ۱۹۷۸]

ته‌که‌لوم که مه‌به‌ست لی قسه‌یه له‌گه‌ل ته‌به‌سسوم واته پیکه‌نین، له دیری په‌که‌مدا به‌رانبه‌ر به غونچه و شه‌که‌ر له دیری دووهمدا هاتوون، ته‌که‌لوم بۆ شه‌که‌ر و ته‌به‌سسوم بۆ غونچه ده‌گه‌رتته‌وه به شیوه‌ی ناریک هاتوون، به‌مه‌ش پنج و په‌خشی ناریک دروست ده‌بیت.

ئه‌نجامه‌كان: دواى ليكۆلئينه‌وه و شيكردنه‌وه‌ى شيعره‌كانى وه‌فايى و نيشاندانى تايبه‌تمه‌ندييه‌كانى سه‌بكي بازگه‌شتى ئه‌ده‌بى، ئه‌م ليكۆلئينه‌وه‌يه به‌م ئه‌نجامانه‌ گه‌يشت.

- ١- ساده‌ي له‌ زمانى شيعردا تايبه‌تمه‌ندييه‌كى ديارى سه‌بكي بازگه‌شتى ئه‌ده‌بىيه و به‌ ته‌واوه‌تى له‌ شيعره‌كانى شاعيردا ره‌نگى داوه‌ته‌وه.
- ٢- له‌ رووى كيشى شيعره‌وه زۆربه‌ى هه‌ره زۆرى شيعره‌كانى ديوانى وه‌فايى (كوردى، فارسى) به‌ كيشه‌ سافه‌كان و كيشه‌ به‌ نۆره‌كان نووسراون، له‌ كيشى بره‌گه‌بيدا شاعير غه‌زلى به‌ كيشى بره‌گه‌بى نووسيوه، ئه‌مه‌ش تايبه‌تمه‌ندييه‌كى كيش و موسيقاى شيعره‌كانى سه‌بكي بازگه‌شته.
- ٣- له‌ رووى سه‌رواى شيعرييه‌وه، له‌ غه‌زل و قه‌سيده‌كانيدا وه‌ك گه‌رانه‌وه و لاسايى كردنه‌وه‌ى سه‌بكي عيراقى په‌رپه‌وى سه‌رواى كلاسيكى كردوو، جووت سه‌روا كانيشى گه‌رانه‌وه‌يه بۆ سه‌بكي كۆنى شيعرى كوردى. هه‌ردوو جوهره‌كه‌ى سه‌رواش به‌يه‌كه‌وه ده‌بئته ره‌نگدانه‌وه‌ى ته‌واوه‌تى سه‌بكي بازگه‌شتى ئه‌ده‌بى.
- ٤- له‌ رووى ناوه‌روكى شيعرييه‌وه، وه‌سفى مه‌عشوق و ناوه‌روكى دلدارى و شيعرى سوڤيانه و ئاينى و به‌رز كردنه‌وه‌ى پله‌ى مه‌عشوق و دابرا و نه‌گه‌يشتن به‌ مه‌عشوق هه‌مان وه‌سفى سه‌بكي عيراقيه، ئه‌مه‌ش بازدانه به‌سه‌ر سه‌بكي هيندى و گه‌رانه‌وه‌يه بۆ سه‌بكي عيراقى.
- ٥- له‌ رووى هونه‌ره‌كانى ره‌وانبئيه‌وه شيعره‌كانى وه‌فايى به‌ شيوه‌ى گشتى زۆربه‌ى هونه‌ره‌كانى ره‌وانبئى تايه، به‌لام هونه‌ره‌كانى ليكچواندن و خواستن و پيچ و په‌خش به‌ ريزه‌بكي زۆر زياتر له‌ سه‌رجه‌م هونه‌ره‌كانى ديكه‌دا به‌كارهاتوون، وه‌ك نيشانه‌يه‌كى ديارى سه‌بكي بازگه‌شت.

ليستى سه‌رچاوه‌كان:

كتيب به‌ زمانى كوردى:

- ١- ابراهيم ، محمد عبدالكريم ، (٢٠١٢). پيکهاته‌ى زمانى شيعرى له‌ روانگه‌ى ره‌خنه‌ى ئه‌ده‌بى نوپه. هه‌ولير، چاپخانه‌ى موکوريان.
 - ٢- خه‌زنه‌دار ، مارف ، (٢٠١٠) ميژووى ئه‌ده‌بى كوردى، به‌رگى سيه‌م، ده‌زگاي چاپ و بلاوكردنه‌وه‌ى ئاراس، چاپى دووه‌م، هه‌ولير
 - ٣- شوان ، ئيبراهيم ئه‌حمه‌د ، (٢٠١٤). سوڤيگه‌رى شيعرى ئاينى و سوڤيگه‌رى له‌ شيعره‌ كورديه‌كانى مه‌حويدا(چاپى دووه‌م). هه‌ولير، چاپخانه‌ى هيفى.
 - ٤- عزيز ، هيو نورالدين ، (٢٠١٦). عه‌رووناسى شيعرى كلاسيكى كوردى. هه‌ولير، بلاوكراوه‌كانى كتبخانه‌ى سوڤان.
 - ٥- قادر، خانزاد عه‌لى ، (٢٠١٢). زمانى شيعرى حاجى قادري كوڤى و مه‌حوى و شيخ ره‌زاي تاله‌بانى. هه‌ولير، چاپخانه‌ى حاجى هاشم.
 - ٦- كاكي، حه‌مه‌ نوورى عومه‌ر، (٢٠٠٨). شيواز له‌ شيعرى كلاسيكى كورديدا(چاپى يه‌كه‌م). سلتيمانى، چاپخانه‌ى تيشك.
 - ٧- گه‌ردى، عزيز عبدالله ، (١٩٧٢). ره‌وانبئى له‌ ئه‌ده‌بى كورديدا(به‌رگى يه‌كه‌م). سلتيمانى چاپخانه‌ى كاكه‌ى فه‌للاح.
 - ٨- گه‌ردى، عزيز عبدالله، (٢٠٠٣). رابه‌رى كيشى شيعرى كلاسيكى كوردى. سلتيمانى چاپخانه‌ى ديكان.
 - ٩- گه‌ردى، محسن ئه‌حمه‌د مسته‌فا ، (٢٠١٣). به‌هاري ره‌وانبئى. هه‌ولير، نارين بۆ چاپ و بلاوكردنه‌وه.
 - ١٠- مه‌لا زاده، ريبوار محمد ، (٢٠١٩). شيوازاناسى له‌ ئه‌ده‌بدا(چاپى يه‌كه‌م). هه‌ولير، ده‌زگاي ئاوڤر.
 - ١١- مسته‌فا، ئيدريس عبدالله ، (٢٠١١). لايه‌نه‌ ره‌وانبئيه‌كان له‌ شيعرى كلاسيكى كورديدا. هه‌ولير، چاپخانه‌ى حاجى هاشم.
 - ١٢- مسته‌فا، ئيدريس عبدالله ، (٢٠١٢). شيواز. هه‌ولير، چاپخانه‌ى مناره.
 - ١٣- محمد، ئه‌نوه‌ر قادر ، (٢٠٠٧). ليريكاى شاعيري گه‌وره‌ى كورد مه‌وله‌وه‌ى(چاپى سيه‌م). سلتيمانى، ده‌زگاي چاپ و په‌خشى سه‌رده‌م.
 - ١٤- (ديوان)ميرزا عبدالرحيمي سابلخى(وه‌فايى)، (١٩٧٨). به‌غدا، چاپخانه‌ى كوڤرى زانبارى كورد.
- كتيب به‌ زمانى عه‌ره‌بى:
- ١٥- نورالدين، حسن محمد ، (٢٠٠٠). العقد البديع في فن البديع. بيروت، دار المواسم.
- كتيب به‌ زمانى فارسى:
- ١٦- بهار، محمدتقى ، (١٣٤٩) سبک شناسى جلد سوم، انتشارات امير كبير، چاپ سوم، تهران

- ۱۷- تجربه کار، بانو نصرت، (۱۳۵۰) سبک شعر در عصر قاجاریه، انتشارات توس، چاپ اول، تهران
- ۱۸- رضازاده شفق، (۱۳۱۳) تاریخ ادبیات ایران، چاپخانه فردین و برادر، چاپ ؟، تهران
- ۱۹- لنگرودی، محمد شمس، (۱۳۶۷) گردباد شور جنون، نشر چشمه، چاپ دوم، تهران
- ۲۰- شمیسا، سیروس، (۱۳۷۶) سیر غزل در شعر فارسی، انتشارات فردوس، چاپ پنجم، تهران
- ۲۱- شمیسا، سیروس، (۱۳۷۹) انواع ادبی، انتشارات فردوس، چاپ هفتم، تهران
- ۲۲- شمیسا، سیروس، (۱۳۸۲) سبک‌شناسی شعر، انتشارات فردوس، چاپ نهم، تهران
- ۲۳- شمیسا، سیروس، (۱۳۹۴). انواع ادبی، چاپخانه روحانی. ۲۳- صفا، ذبیح‌الله (۱۳۴۷) تاریخ علوم و ادبیات ایرانی، انتشارات ابن‌سینا، چاپ اول، تهران
- ۲۴- فریور، حسین، (۱۳۴۱) تاریخ ادبیات ایران و تاریخ شعرا، چاپ اطلاعات، چاپ دهم، تهران
- ۲۵- مستعلی پارسا، غلامرضا، (۱۳۹۵) نقد و بررسی سبک‌شناسانه‌ی دوره‌ی بازگشت، پژوهشنامه متن پژوهی ادبی، سال ۲۰، شماره‌ی ۶۸

گوفار:

به زمانی کوردی:

۲۶- محمد، نونه‌ر قادر، (۲۰۱۵). شیواز(سبک)ی شیعی مه‌وله‌وی تاوگوژی. گوفاری زانکوئی سلیمانی، ژ. (۴۸)

به زمانی فارسی:

- ۲۷- ابراهیمی، مختار، (۱۳۸۳) تحقیقی در شعر بازگشت ادبی، نشریه دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه شهید باهنر کرمان، دوره جدید، شماره ۱۵
- ۲۸- ابراهیمی، مختار، (۱۳۹۲) پژوهشی در سبک صور خیال شعر دوره‌ی بازگشت ادبی، پژوهش‌های نقد ادبی و سبک‌شناسی، سال چهارم، شماره‌ی ۱۴
- ۲۹- شاملو اکبر، و دزفولیان کاظم (۱۳۸۸) بازگشت ادبی و مختصات زبانی شعرآن دوره، پژوهشنامه ادبیات فارسی، شماره ۵۹/۳